

Παρακλητικός κανών
εἰς τήν Ύπεραγίαν Θεοτόκουν
«Ἄξιόν ἐστιν»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

**Παρακλητικός Κανών
εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκου**

«Ἄξιόν ἐστιν»

Μιαούλη καί Δελφῶν, 546 42 θεσσαλονίκη,

Τηλ.: 2310-828989, Fax: 2310-888375

Πρόλογος

Κανένας άνθρωπος δεν τιμήθηκε και δεν υψώθηκε τόσο ψηλά όσο η ταπεινή κόρη από τη Ναζαρέτ. Και αυτό, γιατί η Παναγία δεν είναι μία απλή προσωπικότητα που πέρασε από τη γη. Είναι ο μοναδικός εκπρόσωπος του ανθρώπινου γένους, που μπόρεσε να φέρει στον κόσμο το Δημιουργό του σύμπαντος κόσμου. Είναι «ή τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγρίτως τῶν Σεραφίμ», όπως μας αποκάλυψε και ο Αρχάγγελος Γαβριήλ. Το όνομα Της τις περισσότερες φορές ακολουθείται από κάποιο προσωνύμιο. Η Παναγία είναι μία, αλλά έχει πολλά προσωνύμια, που προέρχονται από διάφορους λόγους και αιτίες, π.χ. Βρεφοκρατούσα, Γλυκοφιλούσα, Ἄξιόν εστιν κ.λπ.

Η προσωνυμία «Ἄξιόν εστιν» οφείλεται στο εξής θαύμα: Ενώ ο γέροντας ενός κελιού κοντά στις Καρυές του Αγίου Όρους απουσίαζε σε αγρυπνία στο Πρωτάτο, συνέβη να φιλοξενήσει ο υποτακτικός του κάποιον ἀγνωστό περαστικό μοναχό, με τον οποίο έψαλλε μαζί τον ὁρθό της Κυριακής. Οταν έφθασαν στην θ' αδή του κανόνα, ο μεν μοναχός του κελιού έψαλε «Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...», το γνωστό αρχαίο ύμνο του Αγίου Κοσμά του Ποιητού, ενώ ο ξένος ἀρχισε τον ύμνο διαφορετικά προσθέτοντας στην αρχή του το μέχρι τότε ἀγνωστο προοίμιο «Ἄξιόν εστιν ως ἀληθῶς....». Αυτό προκάλεσε τόσο θαυμασμό στο μοναχό, ώστε το ζήτησε και γραπτώς, για να μπορεί να το ψάλλει κι αυτός. Επειδή όμως δεν βρέθηκε χαρτί και μελάνι μέσα στο κελί, ο μυστηριώδης μοναχός έγραψε τον πρωτάκουστο

αυτό ύμνο με το δάχτυλό του σε μία πέτρινη πλάκα προτρέποντας να ψάλλεται στο εξής ο ύμνος αυτός από όλους τους Ορθοδόξους και έγινε άφαντος. Ο θαυμαστός αυτός ξένος μοναχός χωρίς άλλο ήταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ. Αντίγραφο της θαυματουργής εικόνας της Παναγίας «Άξιόν ἐστιν» φυλάσσεται από το Μάρτιο του 1993 στον Ιερό μας Ναό.

Μικροί και μεγάλοι, νέοι και ηλικιωμένοι προστρέχουμε στην Χάρη Της και Την παρακαλούμε κάθε φορά που προσευχόμαστε τελώντας και ειδικές ακολουθίες όπως χαιρετισμούς και παρακλήσεις. Γιατί η προσευχή είναι ένα από τα σημαντικότερα κεφάλαια στη ζωή ενός πραγματικού Χριστιανού. Η ποιότητα αλλά και η συχνότητα της προσευχής αντανακλούν την ποιότητα της σχέσης μας με το Θεό. Αγαπητοί, είναι πολύ σημαντικό να καθιερώσουμε ένα συγκεκριμένο κανόνα προσευχής. Γι' αυτό και προχωρούμε στην έκδοση αυτού του παρακλητικού κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο, την επονομαζόμενη «Άξιόν ἐστιν», έργο του μακαριστού γέροντα Γερασίμου Μικραγιαννανίτη, υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, και ευχόμαστε η Παναγία, ή Μητέρα του Χριστού μας και μητέρα μας, να φανεί επιεικής στην αδυναμία μας και να πρεσβεύει προς Την πραγματική Ζωή, τον μονάκριβό Της Υἱό και Αδελφό μας, τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, ώστε να χαρίζει σε όλους μας τα πλούσια και ἀγια Δώρα Του και ιδιαίτερα την σωτηρία της ψυχής μας.

Ας ακουστούν οι ευχές μας και ας αποδώσει ο Κύριος κατά το μέγα Του έλεος.

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Τερεὺς:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Ψαλμὸς 142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ένώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου. εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν
μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος
καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν
ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρός σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου, μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὅμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν
ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ^{τοῦ}
σοὶ ἥλπισα. γνώρισόν μοι Κύριε ὄδὸν ἐν ᾧ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου,
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε ὅτι πρὸς

σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Καί εὐθύς τό

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Ὕχος δ', Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἄπ' οὐρανοῦ ἔδει μορφὴ ως ἐπέστη, ὁ
Γαβριήλ τῶν ἀσωμάτων ὁ ἄρχων, τῇ σῇ
Εἰκόνι ἔστη καὶ ἐβόησεν· Ἄξιόν ἐστιν Ἀγνή,
ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν, ως ἀειμακάριστον, τοῦ
Θεοῦ σε Μητέρα. Ἀλλ' ὡς Παρθένε Δέσποι-
να ἡμᾶς, τῇ κραταιᾷ σου, πρεσβείᾳ περίεπε.

Δόξα. Ὅχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει, Χριστέ ὁ Θεός,
δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τήν δόξαν
σου καθώς ἥδυναντο, λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς
ἄμαρτωλοῖς, τό φῶς σου τό ἀίδιον, πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι.

Καί νῦν. Ὅχος δ'.

Καθάπερ γέρας καὶ διάδημα θεῖον, ὁ πε-
ριώνυμος ναός τοῦ Πρωτάτου, τήν σήν
Εἰκόνα κεκτημένος γάνυται, ἅπας δέ ὁ κλη-
ρός σου ταύτῃ πίστει προστρέχει, Ἄξιόν ἐστι
βιῶν, ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν, σέ τοῦ Θεοῦ
Μητέρα τήν Ἀγνήν, τήν ρυμένην ἡμᾶς πά-
σης θλίψεως.

Ψαλμὸς 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιομῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν
με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με. Ὄτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστιν
διὰ παντὸς. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσεν
τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι
σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ
ἀλήθειαν ἥγαπησας. τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με
ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. Πλυνεῖς με καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι
ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην. ἀγαλλιάσονται
ὅστεα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον. Καρδίαν
καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα
εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ
ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλησ ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεῦματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαι με ἐξ αἵματων, ὁ

Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ἀγαλλιάσεται
ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ
χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἶνεσίν σου. ὅτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν,
ἔδωκα ἂν. ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον.
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν
τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

“Ἄξιον ἐστιν ὑμνεῖν σε Κόρη. Γερασίμου”.

Ωδή α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Αφ' ὕψους ἐπέστη ὁ Γαβριήλ, Μοναχοῦ
ἐν εἴδει, καί ἐβόα πανευλαβῶς. Ἄξιόν
ἐστί σε μακαρίζειν, ὡς τοῦ Σωτῆρος Μητέρα
πανάφθιορον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Ενίσας τῷ ὕμνῳ σου τῷ καινῷ, νυκτί ὡς
ἐπέστη, τόν μονάζοντα ὁ φανείς, οὗτο
πρέπον ἔλεγε δοξάζειν, καί ἀνυμνεῖν τήν
Ἀγνήν Θεομήτορα.

Δόξα.

Τσχύν καί παράκλησιν ἀληθῆ, λαμβάνομεν
Κόρη, ἐξ Εἰκόνος σου τῆς σεπτῆς, Ἄξιόν
ἐστι τῆς καλουμένης, καί χορηγούσης, ἡμῖν
χάριν ἄφθονον.

Καί νῦν.

Ολόφωτον σκήνωμα τοῦ Θεοῦ, Ἀγνή Θε-
οτόκε, τόν σόν αληθὸν τόν εὐαγῆ, Ἄθω
τό περίοπτόν σου Ὅρος, πάσης ἀνάγκης καί
βλάβης ἀπάλλαττε.

Ωδή γ'. Οὐρανίας ἀψιδος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Νῦμα ἄϋλον βλύζει, ἡ σῇ Εἰκώνι Ἄχραντε,
Ἄξιόν ἐστιν ἀοράτως, ἐπισκιάσει σου,
θείας χρηστότητος, καί γλυκασμόν σωτηρίας,
τοῖς πιστῶς προσπίπτουσι, ταύτῃ ἐκάστοτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Εν νυκτὶ ὡς ἐπέστη, ὕμνον τόν σόν ἐψαλ-
λε, ἔν μορφῇ Θεοτόκε, πρό τῆς Εἰ-
κόνος σου, ὁ θεῖος Ἄγγελος, ὃν νῦν μιμούμενοι
πίστει, ἀδομεν δοξάζοντες, τά μεγαλεῖα σου.

Δόξα.

Σωτηρίαν ἔξαιτει, καί τῶν παθῶν λύτρω-
σιν, τοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ σου αλήρω, πιστῶς
μονάζουσιν, ὡς ἐπηγγείλω Ἀγνή, καί εὐλαβῶς

προσκυνοῦσι, τήν σεπτήν Εἰκόνα σου, Θεογεννήτρια.

Kaí νῦν.

Tήν σεπτήν σου Εἰκόνα, καί θαυμαστήν Ἀχραντε, Ἄξιόν ἐστιν ἡν καλοῦμεν, ὥσπερ ἀγίασμα, περικυκλοῦντες πιστῶς, καί ἀσπαζόμενοι πόθω, ἐξ αὐτῆς λαμβάνομεν, χάριν καί ἔλεος.

Διάσωσον Θεοκυῆτορ τόν κληρόν σου πάσης βλάβης, τόν ἐν πίστει τῇ σῇ Εἰκόνι προσπίπτοντα, ἡ πάλαι ἦσεν Ἀρχάγγελος τόν σόν ὕμνον.

Ἐπίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἀλγός.

**Ο Ιερεύς: Αἴτησις
Χορός: Ἀμήν.**

Ἄχος β'. Πρεσβεία θεῷμή.

Προστάτιν θεῷμήν, ὁ Ἀθως σε πεπλούτηκε, καί πίστει Ἅγνη, τήν ἰεράν Εἰκόνα σου, τήν καλουμένην Δέσποινα Ἄξιόν ἐστιν

περιπτύσσεται, καί ἐκβοᾶ ἐκ βαθέων ψυχῆς·
Μή παύσῃ Παρθένε περιέπων με.

Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Τερόν φυλακτήριον, καί σεπτόν ἀγλάΐσμα
τήν Εἰκόνα σου, ὁ ναός Πρωτάτου κέκτη-
ται, Ἄξιόν ἐστι τήν ὑπερθαύμαστον.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, καί παντοίων
πόνων καί περιστάσεων, τούς προσπί-
πτοντας Πανάμωμε, Ἄξιόν ἐστι σῷ Έκτυπώ-
ματι.

Δόξα.

΄Υπεράγιε Δέσποινα, ἡμῶν τάς δεήσεις
προσδέχου πάντοτε, ὡς ἐδέξω πάλαι
Ἄχραντε, τόν τοῦ Ἀρχαγγέλου ὄμοιον ἄγιον.

Καί νῦν.

Μοναστής ὁ θεόληπτος, ἐν πλακί ὡς εἴδε
τόν ἐγχαράξαντα, τῷ δακτύλῳ τό με-
λώδημα, ἐκπληκτος ἀνύμνει σε Πανύμνητε.

Ωδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Νύκτα τῶν παθῶν, τῷ φωτί τῆς σῆς λα-
μπρότητος, ἀποδίωκε Παρθένε ἀφ'

ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει προσπιπτόντων τῇ Εἰκόνι σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Ἐχει ὁ ναός, τοῦ Σωτῆρος Παναμώμητε,
ὡς θησαύρισμα ὡς Ἀξιόν ἐστι, τήν Εἰκόνα σου τήν θείαν σεμνυνόμενος.

Λόξα.

Τοῦ δε συμπαθῶς, τούς ἐστῶτας μετά πίστεως, τῇ Εἰκόνι σου ὡς Ἀξιόν ἐστι, καί παράσχου ἡμῖν πᾶσι τά αἰτήματα.

Καί νῦν.

Νόσων χαλεπῶν, καί ποικίλων περιστάσεων, καί ἔχθρῶν τῶν ἀοράτων τῆς φθιρᾶς, ἀνωτέρους ἡμᾶς φύλαττε Πανύμνητε.

Ωδή στ'. Τήν δέησιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Σωτῆρος, καί τοῦ Θεοῦ ὡς Μητέρα, ἀνυμνῶν σε ὁ φανείς ἀνεβόα, ἄξιον δοκιμῶς ἐστί τοῦ δοξάζειν, καί μακαρίζειν τήν μόνην Πανύμνητον, ὃν μοναχός ὁ εὐλαβής, ἐπακούσας ἔξιστατο Δέσποινα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος, προσιόντες τήν σεπτήν σου Εἰκόνα, πανευλαβῶς προσκυνοῦντες βοῶμεν· Ἄξιον ὅντως ἔστι μακαρίζειν σε, οἴα Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καί τοῦ Ἀθω προστάτιν καί ἔφορον.

Δόξα.

Κατεῖδεν, ὁ μοναστής ξένον θαῦμα, τῷ δακτύλῳ χαραχθεῖσαν τήν πλάκαν· νῦν δέ ἡμεῖς τῇ σεπτῇ σου Εἰκόνι, παρεστηκότες βοῶμεν ἐν θαύματι· Θεογεννῆτορ Μαριάμ, σύ ἡμῶν προστασία καί ἔφορος.

Καί νῦν.

Οῦμνος ὃν Γαβριήλ πάλαι ἦσε, τῇ ἀγίᾳ σου Εἰκόνι Παρθένε, διαβεβόηται πάσῃ τῇ ατίσει, καί Ἐκκλησία Χριστοῦ ἡ Ὁρθόδοξος, σύν Ἀθωνι τῷ εὐαγεῖ, ἀνυμνεῖ τά πολλά μεγαλεῖά σου.

Διάσωσον Θεοκυῆτορ τόν κληρόν σου πάσης βλάβης, τόν ἐν πίστει τῇ σῇ Εἰκόνι προσπίπτοντα, ἥ πάλαι ἦσεν Ἀρχάγγελος τόν σὸν ὕμνον.

Ἄχραντε, ἥ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ώς ἔχουσα μητρικήν παρροσίαν.

Ο Ιερεύς: Αἴτησις

Χορός: Ἀμήν.

Τίχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τὴν φωνὴν τοῦ Ἄρχαγγέλου πιστῶς κράζοντες, Κεχαριτωμένη Μῆτερ Ἄειπάρθενε, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς βιοῦμέν σοι, μακαρίζειν σε καὶ ἀνυμνεῖν τήν παμμακάριστον ἀεί, καὶ Μητέρα τοῦ Κτίσαντος. Σύ γάρ Θεογεννῆτορ, Ἅθωνος προστασία, καὶ μεσιτεία πρός Θεόν, ἡμῶν πάντων ἀκαταίσχυντος.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἶκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

Ιερεὺς: Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ιερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκειναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινήν μετά σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καί εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καί ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καί ἐγένετο ως ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καί ἐπλήσθη Πνεύματος Ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ καί ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καί εἶπε· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου. Καί πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδού γάρ, ως ἐγένετο ἡ φωνή τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τά ὅτα μου, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καί μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου. Καί εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καί ἥγαλλιάσε τό πνεῦμά μου ἐπί τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καί ἄγιον

τό ὄνομα αὐτοῦ. Ὁμεινε δέ Μαριάμ σύν αὐτῇ
ώσεί μῆνας τρεῖς καί ὑπέστρεψεν εἰς τόν οἴ-
κον αὐτῆς.

Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεημον,
ἔξαλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἔγκλημά-
των.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Παναχράντου, πρεσβείαις, Ἐλεη-
μον, ᔁξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν
ἔγκλημάτων.

Ὕχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἐλεός
σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιομῶν σου
ἔξαλειψον τό ἀνόμημά μου.

Νύκτωρ ὁ Ἀρχάγγελος, τῷ Μοναχῷ ὡς ἐπέ-
στη, ἦσε τά προοίμια, τοῦ ἀγίου ὕμνου
σου Ἀειπάρθενε· νῦν ἡμεῖς Δέσποινα, πίστει
παρεστῶτες, τῇ Εἰκόνι σου προσάδομεν,
ὕμνους βιωντές σοι. Ἄξιόν ἐστι μακαρίζειν σε,
τήν μόνην παμμακάριστον, καί Θεοῦ Μητέρα
τήν ἄχραντον. Ἀλλά Θεοτόκε, βοήθεια ἡμῶν

καί προσφυγή, μή διαλίπης παρέχουσα, ἡμῖν τά ἔλεη σου.

Ο Ιερεύς: Σῶσον ὁ Θεός...

Χορός: Κύριε ἔλεησον (12 φορές).

Ο Ιερεύς: Ἔλέει καί οἰκτιρμοῖς...

Χορός: Ἄμην.

Ωδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Pήμασι τοῦ Ἀγγέλου, πειθαρχοῦντες Παρθένε πιστῶς προσπίπτομεν, τῇ θείᾳ σου Εἰκόνι, ἐν ᾧ πρῶτον ἐψάλη, ὁ σός υἱος καί κράζομεν. Ἀξιον δοντως ἐστίν, ύμνεῖν σε εἰς αἰῶνας..

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Hπληθύς Μοναχόντων, ὁμοφώνως βοῶμέν σοι Παναμώμητε, τό Ἀξιόν ἐστί σοι, δοξάζειν καθ' ἑκάστην, τῇ σωζούσῃ ἑκάστοτε, τόν κληρόν σου τόν σεπτόν, ἐκ πάσης ἐπηρείας.

Δόξα.

Gνωστόν γέγονε πᾶσι, τό ἐν Ἀδειν Παρθένε ἔργον ἔξαιρετον· διό τῆς σῆς προνοίας, κηρύττομεν τήν χάριν, ὁμοφώνως κραυγάζο-

ντες· χαῖρε Παρθένε Ἀγνή, τοῦ Ἀθω προστάσια.

Καί νῦν.

Ἐν ναῷ τοῦ Σωτῆρος, τήν σεπτήν σου Εἰκόνα μετεκομίσαντο, ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ· ἢ πίστει παρεστῶτες, Θεοτόκε βοῶμέν σοι, Χαῖρε Παρθένε Ἀγνή, τοῦ Ἀθω προστάσια.

Ωδή η΄. Τόν Βασιλέα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Ρημάτων θείων, ἐνωτισθείς τοῦ Ἀγγέλου,
Παναμώμητε ὁ εὐλαβής μονάζων, ἵσε γηθοσύνως, τόν θαυμαστόν σου ὕμνον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Απας προστρέχων, τῇ θαυμαστῇ σου Εἰκόνι, ἥτις Ἄξιόν ἐστι λέγεται Κόρη, πληροῦται εὐφροσύνης, λαμβάνων τάς αἰτήσεις.

Δόξα.

Σέ θεῖον δόρμον, ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου,
ἐπιστάμενοι προστρέχομέν σοι πίστει,
καί παντοίας ζάλης, λυτρούμεθα Παρθένε.

Καί νῦν.

Τοῦδε Παρθένε ἡμᾶς ἐν δύματι θείῳ τούς προσπίπτοντας τῇ θείᾳ σου Εἰκόνι, καὶ ἐκδεχομένους, ἐκ ταύτης τήν σήν χάριν.

Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Μητράνανδρε Παρθένε, ὡς μανναδόχον στάμνον, τήν σήν ἀγίαν Εἰκόνα κατέχοντες, τῆς σῆς προνοίας τό μάννα ἀεί καρπούμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πίστει σου τῇ θείᾳ, σπεύδοντες Εἰκόνι, ἐν ᾧ ὁ Ἀγγελος ἦσε τόν ὄμνον σου, πάσης ἀνάγκης Παρθένε θᾶττον ρυόμεθα.

Δόξα.

Υμνεῖ ἄπας ὁ Ἀθως, καθ' ἑκάστην ὁραν, τά μεγαλεῖα τά σά Παναμώμητε, σύν τῷ Ἀγγέλῳ τό Ἀξιόν ἐστι ψάλλων σοι.

Καί νῦν.

Υψίστου θεῖε θρόνε, Κεχαριτωμένῃ, Ὁρος τοῦ Ἀθω τόν ἀγιον αληθόν σου, σκέπε καὶ σῶζε ἀπαύστως ἐκ πάσης θλίψεως.

Τά Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστιν ώς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουνβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χάριν ἀναβλύζει διηνεκῆ, ἡ θεία Εἰκών σου, ἐν ᾧ πρῶτον ὁ Γαβριήλ, ἥσε σου τόν ὄμνον, ἐν παραδόξῳ τρόπῳ, ἡν προσκυνοῦντες Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Χαίρει ὁ Πρωτάτου θεῖος ναός, ἔχων ἐν ἀδύτοις, τήν Εἰκόνα σου τήν σεπτήν, τήν ὡνομασμένην, Ἀξιόν ἐστι Κόρη, ἥ πίστει προσιόντες σέ μεγαλύνομεν.

Ωφθη ξένη θέα ὁ Γαβριήλ, καί τόν ἀποροῦντα, καθωδήγησε μοναστήν, ἄδειν καί ὄμνεῖν σε, ώς τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καί ἐν πλαξί τόν ὄμνον ξένως ἐτύπωσε.

Πάσῃ εὐλαβείᾳ τε καί σπουδῇ ἥραν ἐκ τοῦ Ἀδειν, τήν Εἰκόνα σου τήν σεπτήν, καί ταύτην Παρθένε, ναῷ τῷ τοῦ Πρωτάτου,

ἐνίδρυσαν ἐν θρόνῳ ὡσπερ βασίλισσαν.

Πᾶσιν δὲ ἐνήργησας θαυμαστῶς, ἐν Ἀδειν
Παρθένε, ἐν τῷ Ὁρει σου τῷ σεπτῷ
ἔμφανές κατέστη, καὶ πᾶσα Ἐκκλησία, τό
Ἀξιόν ἐστι σοι, ψάλλει ἑκάστοτε.

Tεῖχος καὶ ὄχυρωμα ἀσφαλές, ἔσο Θεοτό-
κε, τῷ σῷ ολήρῳ τῷ εὐαγεῖ, πίστει καὶ
ἀγάπῃ, ἀπαύστως ἀφορῶντι, πρός τάς θαυ-
ματοβρύτους, θείας Εἰκόνας σου.

Θέλων ἐπιδεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ
ὕψους, καὶ σοφίαν παρά Πατρός, ἐν δρει
ἀνηλθες, Χριστέ τῷ Θαβωρίῳ, καὶ λάμψας ὡς
Δεσπότης, τούτους ἐφώτισας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρό-
δρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες, μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσα-
τε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἴσχυρός, Ἅγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καί νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὄνοματός σου.

Kύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα... Καί νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: Ὄτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία καί ἡ δύ-
ναμις καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ,
καί τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί, καί εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

Tῇ σεπτῇ σου Εἰκόνι Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος,
καταπτάς ἐν σχήματι ἔνω, τήν ώδήν σοι

ἀνέμελψεν, Ἄξιόν ἐστιν ώς ἀληθῶς, την μόνην
μακαρίζειν σε Ἀγνή, ώς Μητέρα τοῦ τῶν ὅλων
Δημιουργοῦ, καί σώζουσαν τούς κράζοντας·
δόξα τοῖς θαυμασίοις σου Ἀγνή, δόξα τοῖς με-
γαλείοις σου, δόξα τῇ πρός ἡμᾶς σου προνοίᾳ
Ἄχραντε.

Ἀπολυτίκιον ἡμέρας...

Ο Ιερεύς: Αἴτησις, Άπολυσις
Χορός: Ἄμην.

Τίχος β'. Ὄτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἄξιόν ἐστιν ώς ἀληθῶς, ψάλλοντες πολ-
λῆ εὐλαβεία, τῇ Θεομήτορι, ἀπαντες
προσπέσωμεν, καί προσκυνήσωμεν, τήν
αὐτῆς χαριτόβρυτον, καί θείαν Εἰκόνα, πά-
ντας ἀγιάζουσαν Ἅγιω Πνεύματι· Δέσποινα
αὐτῇ ἐκβοῶντες, πλήρου τάς δεήσεις ἀπά-
ντων, τῶν ἀτενιζόντων τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ο Ιερεύς: Δι' εὐχῶν...
Χορός: Ἄμην.

Δίστιχον.

Ἄξιόν ἐστιν ἀνυμνεῖν σε Παρθένε
Γεράσιμος βοᾷ θερμῶς σοι προσπίπτων..

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Μιαούλη και Δελφῶν, 546 42 θεσσαλονίκη,
Τηλ.: 2310-828989, Fax: 2310-888375